

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816207223
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3816207223.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: U. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X., D. XXX/XX, právne zastúpeného Y. O. S. & Q., X., so sídlom XXX XX A. N., F. XX, proti žalovanej: O. F., Y. Q. G. L., G.: XX XXX XXX, so sídlom XXX XX W., Q. X, právne zastúpenej U.. W. P., advokátom, so sídlom XXX XX W., Q. XX, o zaplatenie 15.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17. januára 2020, č.k. 14C/105/2016-230, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach - vyhovujúcej (výrok I.) a v závislom výroku o trovách konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** voči žalovanej na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 14.250,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanej nárok na ich náhradu v rozsahu 90%.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 15.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 15.07.2012 do zaplatenia dôvodiac, že bol majiteľom osobného motorového vozidla značky W. XXXd, Q.: K ev. č. F rok registrácie XXXX a so žalovanou uzatvoril poisťovnú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie uvedeného motorového vozidla pre prípad poškodenia, zničenia, odcudzenia alebo straty. Dňa 29.05.2012, v skorých ranných hodinách v obci F. D., pri športovom areáli X. H. v Okrese T. X., došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej bolo poistené vozidlo zničené. Škodová/poisťovná udalosť bola riadne nahlásená a likvidácia tejto udalosti mala byť vedená pod číslom XXXXXXXXXXXX. Žalovaná do dňa podania žaloby likvidáciu škodovej poisťovnej udalosti neukončila, resp. neoznámila výsledok likvidácie poisťovnej udalosti a teda ani neposkytla žalobcovi poisťové plnenie. Listom zo dňa 11.07.2012 žalovaná oznámila žalobcovi ako poškodenému z poisťovnej udalosti, že podľa posudku technika - spoločnosti X., X. vypočítané náklady na opravu vozidla presiahli hodnotu pre posúdenie ekonomickej opraviteľnosti vozidla a poisťovňa vyhlásila škodu na motorovom vozidle za totálnu škodu - neekonomickú opravu. Dňa 23.07.2012 oznámila žalobcovi, že pre výpočet plnenia bola ku dňu vzniku škody na motorovom vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 18.360,- eur s DPH a v prípade, ak by mal žalobca záujem, môže využiť možnosť poškodené motorové vozidlo odpredať za hodnotu predajných zvyškov vozidla vo výške 3.060,- eur, z čoho vyplýva, že mu mala byť vyplatená suma minimálne 15.000,- eur, ktorú si zároveň žalobou uplatňuje. Žalobca si ďalej uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 8,75% zo žalovanej sumy od 15.07.2012 do zaplatenia. Začiatok

omeškania stanovil v zmysle § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Žalovaná požadovala žalobu ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietnuť, tvrdiac, že je predčasná, keďže nedošlo k ukončeniu z jeho strany poistnej udalosti, a to pre nespokuprácu žalobcu, pretože tento doposiaľ nepredložil napriek jeho výzvam doklady, ktoré by umožňovali žalovanej šetrenie poistnej udalosti ukončiť. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom vo veci zo dňa 22.06.2018 žalobu zamietol, následnej po jeho zrušení odvolacím súdom, postupujúc v zmysle intencií daných mu odvolacím súdom, posúdiac právny vzťah, ktorý vznikol uzatvorením poistnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou, ako spotrebiteľský, dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti žaloby.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 29.05.2012 v obci F. D. došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky W. XXXd, Q.: K ev. č. F rok registrácie XXXX, ktorého vlastníkom bol žalobca, ktorý mal v tom čase so žalovanou uzatvorenú poistnú zmluvu číslo XXXXXXXXXXXX, typ B, predmetom ktorej je havarijné poistenie uvedeného motorového vozidla pre prípad poškodenia, zničenia, odcudzenia alebo straty. Spoluúčasť žalobcu bola dohodnutá vo výške 5%, minimálne 165,97 eur. Začiatok poistenia bol 24.09.2010. Žalobca oznámil žalovanej vznik poistnej udalosti, žalovaná škodu na vozidle žalobcu vyhlásila za totálnu škodu - neekonomickú opravu a oznámila žalobcovi, že pre výpočet poistného plnenia bola ku dňu vzniku škody na vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla sume 18.360,63 eur s DPH, zároveň poskytla žalobcovi možnosť odpredaja zvyškov havarovaného vozidla, pričom prieskumom trhu bola stanovená hodnota predajných zvyškov vozidla na sumu 3.060,- eur s DPH. Nehoda bola šetrená Okresným riaditeľstvom Policajného zboru SR v T. X., na žalobcu bola podaná obžaloba pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, trestné konanie sa viedlo na Okresnom súde Dunajská Streda, pod sp. zn. 1T/148/2015. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 1T/148/2015-182 zo dňa 07.11.2016, právoplatným dňa 06.03.2017 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Žalovaná ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie neukončila vyšetrowanie nehody ako poistnej udalosti a neposkytla žalobcovi z poistenia zatiaľ žiadne poistné plnenie tvrdiac, že žalobca doposiaľ neposkytol potrebnú súčinnosť na ukončenie vyšetrowania, čo však nekonkretizovala. Žalobca sa opakovane domáhal ukončenia vyšetrowania poistnej udalosti telefonickými a e-mailovými urgenciami. Z poistného spisu, ktorý o nehode vedie žalovaná vyplýva, že naposledy bol žalobca vyzývaný žalovanou na predloženie protokolu o STK (ešte 11.07.2012), ktorej žalobca vyhovel a protokol žalovanej predložil. Odvtedy nebola vyvinutá žiadna aktivita žalovanej smerom k žalobcovi.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval článok 2 písm. b/, c/ smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993, § 52 ods. 3, 4, § 797 ods. 1, 2, 3, § 799 ods. 1, 2, § 809 ods. 1, 2 Obč. zákonníka a vychádzajúc tiež zo zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. (článok III. písm. b/, článok IX. ods. 1, článok IX. ods. 5 veta prvá, článok IX. ods. 9, článok XV. ods. 1), predovšetkým právny vzťah vzniknutý uzatvorením poistnej zmluvy medzi žalobcom a žalovanou posúdil ako spotrebiteľský, vo svetle čoho, s ingerenciou na ochranu spotrebiteľa, doplnil potrebné dokazovanie a dospel k záveru o čiastočnej dôvodnosti podanej žaloby. Posúdiac preukázanie kumulatívneho naplnenia predpokladov pre vznik práva na poistené plnenie na strane žalobcu žalobe ponížiac nárok o spoluúčasť vyhovel. Konštatoval nespornosť toho, že dňa 29.05.2012 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo, ktorého vlastníkom bol žalobca, ktorý mal so žalovanou uzatvorenú poistnú zmluvu, predmetom ktorej je havarijné poistenie uvedeného motorového vozidla pre prípad jeho poškodenia, zničenia, odcudzenia alebo straty, tiež, že žalobca oznámil žalovanej vznik poistnej udalosti, na čo žalovaná vyhlásila poškodenie vozidla za totálnu škodu - neekonomickú opravu a oznámila žalobcovi, že pre výpočet poistného plnenia bola ku dňu vzniku škody na vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla sume 18.360,63 eur s DPH. Podľa názoru súdu, zničenie motorového vozidla žalobcu v dôsledku nehody zo dňa 29.5.2012 je v zmysle ustanovenia Čl. III. písm. B Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. poistnou udalosťou, žalobca má teda nárok na poistné plnenie, ktoré mu žalovaná neposkytla dôvodiac, že ešte neukončila vyšetrowanie poistnej udalosti pre tvrdené neposkytnutie súčinnosti zo strany žalobcu, čo sa však nepreukázalo. Trestné konanie, ktoré sa proti žalobcovi viedlo a na výsledok ktorého žalovaná vyčkávala, čím argumentovala napríklad v odpore proti platobnému rozkazu, sa právoplatne skončilo ešte dňa 06.03.2017. Z poistného spisu a ani z iných dôkazov však nevyplýva, že by bola žalovaná pred či po tomto dátume vykonala nejaký úkon v rámci vyšetrowania poistnej udalosti, čím porušila povinnosť z ustanovenia § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka, t.j. bez zbytočného odkladu skončiť vyšetrenie poistnej udalosti, potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Takáto pasivita žalovanej nie je ničím odôvodnená a žalobca sa takto stáva rukojemníkom žalovanej. Žalovaná nevysvetlila racionálne dôvody, pre ktoré vyšetrowanie doposiaľ neukončila, obrana

spočívala v podstate len vo výhovorkách. Z dokazovania, ktoré bolo v spore vykonané považoval súd za preukázanú existenciu poisťnej udalosti a z nej vyplývajúcu povinnosť žalovanej vyplatiť žalobcovi poisťné plnenie. Súd sa preto ďalej zaoberal výškou tohto poisťného plnenia. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy (istiny) 15.000,- eur. Vychádzal pritom z toho, že dňa 23.07.2012 žalovaná oznámila žalobcovi, že pre výpočet poisťného plnenia bola ku dňu vzniku škody na motorovom vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 18.360,- eur s DPH a v prípade, ak by mal žalobca záujem, môže využiť možnosť poškodené motorové vozidlo odpredať za hodnotu predajných zvyškov vozidla, ktorá bola 3.060,- eur. Zároveň žalobca vychádzal z toho, že trhovú cenu obdobných vozidiel ako bolo vozidlo žalobcu, sa v čase škodovej udalosti pohybovala nad 15.000,- eur, čo žalobca preukázal inzerciou. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd súhlasil s tým, že adekvátna výška poisťného plnenia je najmenej 15.000,- eur. Keďže v zmysle ustanovenia Čl. IX. ods. 5 prvá veta Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. je výškou plnenia všeobecná cena motorového vozidla znížená o hodnotu použiteľných zvyškov z motorového vozidla, možno konštatovať, že takáto žalobcom požadovaná výška poisťného plnenia vychádza predovšetkým z výpočtov žalovanej. Medzi stranami nebolo sporné ani to, že v škodová udalosť na vozidle žalobcu bola totálnou škodou. Podľa názoru súdu sa však uvedené poisťné plnenie 15.000,- eur musí v zmysle Čl. XV. ods. 1 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. znížiť o povinnú spoluúčasť žalobcu. Táto spoluúčasť bola dohodnutá vo výške 5%, minimálne 165,97 eur. V prípade poisťného plnenia vo výške 15.000,- eur sa toto plnenie znižuje o 5%, t.j. o sumu 750,- eur na výslednú sumu 14.250,-eur. Súd ďalej skúmal, či do úvahy prichádza aj ďalšie zníženie poisťného plnenia, a to najmä s ohľadom na výhrady vznesené žalovanou, ktoré spočívali predovšetkým v tom, že nebolo preukázané, že žalobca pred nehodou nepožil alkohol, a že táto okolnosť nebola spoľahlivo preukázaná ani v trestnom konaní. Súd konštatoval, že v prípade, že by bolo preukázané, že žalobca pred dopravnou nehodou, t.j. predtým ako viedol motorové vozidlo požil alkohol, bolo by to v zmysle Čl. IX. ods. 9 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. dôvodom na primerané zníženie poisťného plnenia. Dôkazné bremeno preukázania tejto skutočnosti v tomto prípade zaťažovalo žalovanú ako poisťovňu. Žalovaná navrhla na preukázanie tejto skutočnosti oboznámiť trestný spis Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/148/2015 ako listinný dôkaz a tiež navrhla k tejto skutočnosti vypočuť žalobcu. Súd si uvedený trestný spis pripojil. V uvedenom trestnom konaní bol žalobca obžalovaný zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 29.05.2012 viedol svoje motorové vozidlo zn. W., evidenčného čísla F.-XXXT. po tom, čo mal požiť nezistené množstvo alkoholu, v dôsledku čoho spôsobil dopravnú nehodu. Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 1T/148/2015-182 zo dňa 07.11.2016, právoplatným dňa 06.03.2017 bol žalobca spod obžaloby oslobodený, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný. Okresný súd Dunajská Streda v odôvodnení svojho rozsudku konštatuje, že sa nepreukázala objektívna stránka trestného činu a to, či páchatel vykonával činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť v dôsledku vplyvu návykovej látky, keďže nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by poukazoval na to, že motorové vozidlo riadil obžalovaný. Súd preto uzavrel, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Žalobca v tomto súdnom konaní, t.j. v konaní o jeho žalobe o poisťné plnenie uviedol, že vozidlo v čase nehody riadil on, avšak zároveň tvrdil, že v tom čase nebol pod vplyvom alkoholu. V trestnom konaní bolo vykonané dokazovanie aj k tejto skutočnosti. Žalobca v postavení obvineného, resp. obžalovaného vo svojej výpovedi v trestnom konaní uviedol, že si nepamätá, čo sa dňa 29.05.2012 v zariadení X. stalo. Informácie má len sprostredkovane od svojich kolegov. Pamätá si len to, čo sa stalo do 21:30 hod. Od kolegov tiež vie, že mu po nehode dali vypiť alkohol. Keď potom videl auto a hovoril s kolegami, tak už vedel, že mal dopravnú nehodu. Viacerí svedkovia v trestnom konaní uviedli, že nevideli žalovaného v čase pred nehodou požívať alkohol a ani ho nevideli pred nehodou opitého. Svedok G.. P. L. v trestnom konaní zároveň uviedol, že po nehode, keď sa žalobca vrátil zranený do hotela a bol v šoku, tak mu tento svedok podal fľašu whisky, z ktorej sa žalobca viackrát napil. V trestnom konaní bol ustanovený aj znalec z odvetvia súdne lekárstvo, ktorý sa mal vyjadriť ku skutočnosti, či bolo možné dosiahnuť nameranú hodnotu alkoholu v krvi žalobcu s poukazom na použité množstvo alkoholu a čas, ktorý uplynul od jeho údajného požitia po nehode do vykonania dychovej skúšky a zároveň mal znalec zistiť, či žalobca požil alkoholické nápoje pred alebo po dopravnej nehode. Znalec vo svojich odpovediach na znalecké úlohy uviedol, že nie je jasné, kedy mohol začať žalobca požívať alkohol, nie je jasné, aké presnejšie množstvo alkoholu požil, zo spisu nevyplýva, aká bola hmotnosť žalobcu dňa 29.05.2012, nie je jasné, prečo mu nebola odobratá vzorka krvi na vyšetrenie alkoholu, čo by viedlo k ustáleniu, či sa nachádzal v stave eliminácie alkoholu z organizmu a napokon nie je jasné a ustálené, či dychová skúška bola reálne vykonaná po uplynutí 15 minút od posledného požitia alkoholických nápojov. Za daných okolností nie je možné zistiť a porovnať výsledok jedinej dychovej skúšky s bilančným prepočtom koncentrácie

alkoholu v krvi u žalobcu. Nie je teda možné bližšie vôbec objasniť, či žalobca požil alkoholické nápoje pred dopravnou nehodou alebo po nej. Súd nevyhovel dôkaznému návrhu žalovanej, ktorým žiadala k okolnostiam možného požitia alkoholu pred nehodou vypočuť žalobcu. Žalobca sa k tejto okolnosti vyjadril už v trestnom konaní a v spore zotrval na tom, že alkohol pred nehodou nepožil. Súd preto výsluch žalobcu nepovažoval za súladný so zásadou hospodárnosti konania. Dokazovanie vykonané v trestnom konaní k okolnostiam požitia alkoholu žalobcom považoval súd za dostatočné. Žalovaná zároveň nenavrhovala nový, resp. iný dôkaz ako tie, ktoré už boli v trestnom konaní vykonané. Žalovaná poukazovala aj na to, že súd v trestnom konaní oslobodil žalobcu len preto, že prihliadol na zásadu: „In dubio pro reo“, ktorá však v civilnom spore neplatí. S uvedeným tvrdením nemožno polemizovať, súd však konštatoval, že žalovaná, pokiaľ chcela preukázať, že žalobca spôsobil nehodu pod vplyvom alkoholu, musela uniesť dôkazné bremeno. Dôkazy vykonané v trestnom konaní svedčia v prospech žalobcu. Ako už bolo vyššie niekoľkokrát spomenuté, žalovaná bola v zmysle zákona povinná viesť vlastné vyšetrovanie poisťnej udalosti. Je možné, že ak by si bola túto povinnosť riadne splnila, a to najmä v dobe, ktorá nasledovala bezprostredne po nehode, mohla získať dôkazy, ktoré by boli mohli preukázať existenciu dôvodov na zníženie poisťného plnenia. Žiadne takéto dôkazy však do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania neboli súdu žalovanou predložené a ani navrhnuté. Vzhľadom na uvedené, súd nemal preukázané, že existuje dôvod na primerané zníženie poisťného plnenia v dôsledku požitia alkoholu žalobcom pred dopravnou nehodou a preto zaviazal žalovanú aby žalobcovi zaplatila poisťné plnenie v sume 14.250,-eur. Žalobca sa v spore domáhal aj úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 8,75% ročne od 15.7.2012 do zaplatenia. V žalobe uviedol, že začiatok omeškania stanovil podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Vyšetrenie poisťnej udalosti treba považovať za skončené dňom určenia rozsahu plnenia právoplatným rozhodnutím súdu (rozhodnutie Ústavného súdu SR III.ÚS 596/2017). Žalovaná sa tak nemohla dostať do omeškania, keďže rozsah poisťného plnenia je určený až týmto rozsudkom a prípadné omeškanie nastane až vtedy, ak neuhradí poisťné plnenie, kým tento rozsudok nadobudne vykonateľnosť. Preto nebolo možné žalobcovi priznať aj úrok z omeškania. V tejto časti preto súd žalobu zamietol. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 15.000,- eur. Úspešný bol v časti o zaplatenie sumy 14.250,- eur, ktorú mu súd priznal. Úspech žalobcu je teda 95% a úspech žalovanej je 5%. Čistý úspech žalobcu v spore je preto 90% (95% - 5%). Žalovaná je preto povinná nahradiť žalobcovi 90% vynaložených trov konania. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku (§ 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP).

5. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu, smerujúc svoje odvolanie voči vyhovujúcej časti rozhodnutia (výrok I.) a závislej časti o trovách konania medzi stranami sporu (výrok III.). Uplatňujúc dôvody na odvolanie uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP (existencia inej vady spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia, nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie) navrhovala odvolaciemu súdu zmenu napadnutého rozhodnutia v odvolaním dotknutých častiach tak, že žaloba bude v plnom rozsahu zamietnutá a žalovanej bude priznaný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov vzhľadom na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keď sa podľa jej názoru súd prvej inštancie sa dostatočne nevysporiadal s jej argumentáciou. Poukazujúc na ust. § 797 ods. 2 Obč. zákonníka odkazovala na povinnosti oprávneného z poisťného plnenia podať pravdivé vysvetlenie o vzniku poisťnej udalosti a rozsahu jej následkov. Podľa jej názoru tiež nemožno celkom jednoznačne z vykonaného dokazovania považovať okolnosť, ktorou vznikol škodlivý následok, za náhodnú, vzhľadom na rozpory v tvrdeniach žalobcu. Tomuto bola pri dychovej skúške po dopravnej nehode zistená hladina alkoholu vo výške 0,85 mg/l, pričom žalobca napriek tomu, že v konaní tvrdil, že vozidlo v čase škodovej udalosti riadil, zároveň tvrdil, že nebol pod vplyvom alkoholu. V trestnom konaní vypovedal, že si nepamätá, čo sa dňa 29.05.2012 stalo. O tom, že mal dopravnú nehodu sa mal dozvedieť, až keď uvidel auto a hovoril s kolegami, ktorí mu po nehode dali vypiť alkohol. Tento na jednej strane tvrdí, že si nič nepamätá, na druhej vie, že vozidlo šoféroval triezvy a alkohol požil až na ubytovni na naliehanie kolegov. K oslobodzujúcemu rozhodnutiu v trestnom konaní došlo s odôvodnením, že v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní nebol produkovaný taký dôkaz, ktorý by poukazoval na to, že uvedené motorové vozidlo riadil žalobca. V občianskoprávnom konaní však tvrdí, že vozidlo skutočne viedol on, ale alkohol požil až neskôr po nehode. Je teda zrejme, že tento účelovo menil svoje tvrdenia z trestného konania, čo malo byť sankcionované v jeho neprospech vydaným rozhodnutím. Súd nevzal do úvahy, že medzi výpoveďou žalobcu v trestnom konaní a v občianskoprávnom konaní je rozpor.

Nestotožňuje sa s konštatovaním súdu, že neuniesla dôkazné bremeno, že k škodovej udalosti malo dôjsť inak, ako tvrdí žalobca. Poistné plnenie mu preto nebolo možné priznať.

6. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhoval rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v odvolaní dotknutých častiach potvrdiť a priznať mu plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej. Predovšetkým poukazoval na to, že súd v danom prípade musel suplovať nečinnosť žalovanej, ktorá neukončila riadne šetrenie poistnej udalosti a ktorej obrana v konaní nespočívala v tom, že by žalobca nemal nárok na poistné plnenie, ale v tom, že neboli splnené podmienky na ukončenie šetrenia poistnej udalosti a tým priznanie výšky poistného plnenia. Žalovaná tvrdila, že k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti nemohlo dôjsť z dôvodu nespolupráce žalobcu so žalovanou, z ktorého dôvodu považoval žalobu za predčasne podanú, čo sa však v konaní nepreukázalo, ale naopak bolo zistené, že žalobca so žalovanou komunikoval, sám sa dožadoval ukončenia šetrenia poistnej udalosti, na strane druhej bolo však jednoznačne zo spisu žalovanej zistené, že táto posledný úkon v rámci šetrenia poistnej udalosti urobila v roku 2012 a ďalej bola nečinná. Poukazoval na výpoveď žalovanej na pojednávaní dňa 08.11.2019, kedy rovnako tvrdila, že nemohla ukončiť šetrenie poistnej udalosti pre neposkytnutie všetkých podkladov od žalobcu. V odvolaní už žalovaná na rozdiel od toho poukazuje na dôvody, prečo nárok na poistné plnenie nemal vzniknúť, opomínajúc zrejme, že dovtedy len tvrdila, že nemá dostatok dokladov pre vyhodnotenie výšky plnenia, vo svetle čoho sú jej námietky účelové a je potrebné tiež zdôrazniť, že neprodukovala skutočnosti ani dôkazy takého charakteru, ktoré by mohli mať za následok použitie niektorej z výluk poistenia. Pokiaľ namieta, že motorové vozidlo v čase nehody nemal viesť žalobca, táto námietka je bez právneho významu, keďže poistné plnenie žalobca uplatňuje z havarijného poistenia a pokiaľ by aj bolo preukázané, že vozidlo v čase nehody viedla iná osoba ako žalobca, nemalo by to vplyv na poistné plnenie ako také. Táto skutočnosť však preukázaná nebola, nakoľko sa nezistila žiadna ďalšia osoba, ktorá by sa nachádzala na mieste nehody. Nie je pravdou, že žalobca by menil svoje stanoviská, ale tak ako to vyplýva z lekárskeho správ, nehodu samotnú si nepamätá, vzhľadom k tomu, že žiadna iná osoba na mieste nehody zistená nebola a jednalo sa o jeho vozidlo, domnieva sa, že toto vozidlo viedol v čase nehody on. Tiež poukazuje na to, že z poistného spisu vyplýva, že žalovaná sa domáhala od neho len informácie, či bol zistený vinník nehody, pričom z trestného spisu jednoznačne vyplynulo, že žalobca vinníkom dopravnej nehody nebol. V čase šetrenia poistnej udalosti žalovaná nepovažovala za podstatnú skutočnosť, kto vozidlo viedol, ale to, či žalobca bol alebo nebol vinníkom dopravnej nehody. Skutočnosť, kto bol vodičom, zjavne účelovo začala rozporovať až v priebehu konania, čo však na poistné plnenie nemá vplyv. Žalovaná spochybňuje výsledky trestného konania, v súvislosti s čím žalobca poukazuje na ust. § 193 CSP. Nestotožňuje sa tiež s tým, že by rozhodnutie nebolo dostatočne odôvodnené, keďže ku všetkým podstatným skutočnostiam sa súd v ňom vyjadril. Žalovaná nepreukázala, ale ani netvrdila žiaden konkrétny dôvod výluky z poistného plnenia, ktorý by mohol mať vplyv na povinnosť plniť. Po celú dobu konania bola pasívna a s poukazom na čas, ktorý uplynul od vzniku poistnej udalosti doposiaľ, pri neukončení šetrenia zo strany žalovanej tejto udalosti je zrejme, že je to žalovaná, ktorá od počiatku bola subjektom, ktorý porušoval povinnosť z poistného vzťahu a od počiatku účelovo hľadal argumenty, ktorými chcela svoju nečinnosť ospravedlniť a zdôvodniť doposiaľ neposkytnuté poistné plnenie, ktorý postup podľa názoru žalobcu však nemôže požívať právnu ochranu.

7. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „OSP“) v znení neskorších predpisov.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. V posudzovanej veci bolo konanie začaté za účinnosti predchádzajúceho procesného kódexu (OSP) a vo veci bolo rozhodnuté a odvolanie bolo podané už za účinnosti terajšieho procesného kódexu (CSP).

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých častiach (vyhovujúcej - výrok I. a závislej o trovách konania - výrok III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej - zamietajúcej časti (výrok II.) nepreskúmaval, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania dotknutá nebola.

13. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozhodnutím vo veci (rozsudkom zo dňa 22. júna 2018 pod č. k. 14C 105/2016-13) žalobu ako v celom rozsahu nedôvodnú zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania žalovanej. Po odvolacej intervencii žalobcu a jeho následnom zrušení odvolacím súdom, a to uznesením KS Trenčín zo dňa 30.08.2019 pod č. k. 27Co 244/2018-167, súd prvej inštancie v poradí druhým rozhodnutím zo dňa 17.01.2020 (ktoré je predmetom prieskumu v tomto odvolacom konaní) žalobe ako čiastočne dôvodnej vyhovel (v rozsahu výroku I.) s odôvodnením o preukázaní existencií poisťnej udalosti a z nej vyplývajúcej povinnosti žalovanej vyplatiť žalobcovi poisťné plnenie v súdom ustálenej výške vo svetle ust. § 797 OZ, pri nepreukázaní takých skutočností (vo svetle ust. § 799 a nasl. OZ), ktoré by indikovali k záveru o opodstatnenosti zníženia (nad rámec odpočítanej spoluúčasti), či odopretia poisťného plnenia žalobcovi. Vo zvyšnej časti a nárokovanej časti o úrok z omeškania žalobu za použ. § 797 ods. 3 OZ zamietol (výrok II.) ako nedôvodnú dospejúc k záveru, že doposiaľ k omeškaniu na strane žalovanej s poisťným plnením nedošlo. Súčasne priznal 90%-ný nárok žalobcovi ako pomerne úspešnému v konaní voči žalovanej na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP).

14. Odvolateľka (žalovaná) namieta naplnenie dôvodov na odvolanie uvedených v ust. § 365 ods. 1, písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové a právne závery) a tiež uvedenú v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (existencia inej vady, spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia).

15. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok (odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP), existenciu ktorej vady nezistil a samotná odvolateľka v konkrétnostiach jej naplnenie ani netvrdila.

16. Následne odvolací súd skúmal, či vo svetle žalovanou v odvolaní tvrdených skutočností, (ne)došlo k naplneniu ňou uplatneného odvolacieho dôvodu uvedeného v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP (existencia inej vady, spôsobilej mať za následok nesprávnosť rozhodnutia).

17. Naplnenie vyššie uvedeného odvolacieho dôvodu žalovaná vzhľadala v nedostatočnom odôvodnení (nepreskúmateľnosti) napadnutého rozhodnutia, o. i. tiež uvádzajúc, že súd prvej inštancie sa nezaoberal dostatočne jej obrannou argumentáciou produkovanou v konaní.

18. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné.

19. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia (nedostatok dôvodov) bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998), čím sa zaoberalo tiež Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk

najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“, vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

20. Preskúmaním obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd nevzhladol dôvodnosť jednak pre uplatnenie druhej vety citovaného stanoviska R 2/2016, ktorá pripúšťa, že „celkom výnimočne sa v praxi môže vyskytnúť prípad, v ktorom písomné vyhotovenie rozhodnutia nebude obsahovať ani len zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu“, čím z hľadiska tvrdenej vady odôvodnenia rozsudku nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by znemožnil účastníkom uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces za súčasného záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia rovnako netrpí ani takými nedostatkami, ktoré by boli spôsobilé k záveru o existencii tzv. inej vady konania, následkom ktorej by rozhodnutie vo veci bolo nesprávnym (dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. d/ CSP).

21. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal v princípe odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, v parametroch daných ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli zjavne neodôvodnené, či neakceptovateľné, nevyplýva z nich ani jednostrannosť, alebo taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich podstaty a zmyslu. Obsah spisového materiálu v predmetnom súdnom konaní zároveň pripúšťa interpretáciu faktov a posúdenie relevantných právnych otázok tak, ako sú v posudzovanej veci prezentované súdom prvej inštancie. Skutočnosť, že odvolateľka sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o neodôvodnenosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

22. Bez dopadu na vyššie uvedené závery, je tiež tvrdenie žalovanej, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení nezaoberal všetkými ňou produkovanými argumentami. Všeobecný súd totiž nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva (napr. Georgidias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B) k naplneniu čoho v posudzovanej veci došlo. V konkrétnostiach navyše ide o zjavnú účelovosť tejto argumentácie žalovanej, produkovanej po niekoľkých rokoch nečinnosti pokiaľ ide tak o šetrenie poisťnej udalosti, ako aj produkovanie prostriedkov procesnej obrany v spore, s dôsledkami ktorej sa odvolací súd bude osobitne zaoberať (nad rámec námietky o nedostatočnom odôvodnení) v nasledujúcej časti svojho rozhodnutia.

23. V ďalšom žalovaná namietala nesprávnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil svoje rozhodnutie v jeho vyhovujúcej časti súd prvej inštancie (odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP).

24. Nesprávny skutkový záver je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývajú, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

25. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

26. Vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, dostatočne sa zaoberal tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP, a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver (primárne posúdiac právny vzťah založený uzatvorenou identifikovanou poistnou zmluvou medzi stranami sporu ako spotrebiteľský vo svetle § 52 a nasl. OZ), o vzniku práva na strane žalobcu ako poisteného na poistné plnenie zo strany žalovanej ako poisťovateľa, v dôsledku poistnej udalosti predpokladanej poistnou zmluvou (dopravnej nehody) zo dňa 29.05.2012 pre naplnenie zákonných predpokladov uvedených v ust. § 797 OZ v spojitosti s v rozhodnutí citovanými ustanoveniami Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B., a posúdiac jeho výšku v kolízii s tvrdeniami žalovanej o možných dôvodoch pre jeho zníženie (§ 799 a 809 OZ) správne po odpočítaní spoluúčasti žalobcu (5% zo sumy 15.000,- eur) zaviazal žalovanú k plneniu žalobcovi v rozsahu 14.250,- eur, dôvodne súčasne konštatujúc, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno vo vzťahu k jej tvrdeniam o dôvodnosti ďalšieho zníženia, či absolútneho nepriznania poistného plnenia žalobcovi. Vzhľadom na pomerný úspech žalobcu v spore, správne tiež konštatoval vznik 90% nároku na jeho strane voči žalovanej na náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP) s tým, že o ich výške po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením (§262 ods. 2 CSP). Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie (ako už bolo konštatované aj v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia) tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku k v odvolaním dotknutých častiach sa vzťahujúceho, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach na tieto poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval všetky pre strany známe fakty spolu so správnou citáciou právnych predpisov, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre jeho potvrdenie.

27. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovanej odvolací súd dodáva nasledovné:

28. Žalovaná sa prostredníctvom vecných odvolacích námietok dovoľáva odlišného posúdenia vzniku práva žalobcu na poistné plnenie dôvodiac, že okolnosť, v príčinnej súvislosti s ktorou nastal škodlivý následok na poistenom vozidle žalobcu, i keď nepochybne nastala v priebehu poistenia, nemožno vzhľadom na podľa nej rozporné tvrdenia žalobcu týkajúce sa okolností, za ktorých k nej došlo, bez pochybností považovať za náhodnú.

29. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru, že vyššie uvedené odvolacie námietky žalovanej, sú bez dopadu na vecnú správnosť vyhovujúcej časti rozhodnutia.

30. Právna úprava poistenia je obsiahnutá v ust. § 788 a nasl. OZ.

31. Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

32. Podľa § 797 ods. 2 OZ právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poistiteľa plniť (poistná udalosť).

33. Podľa § 797 ods. 3 OZ plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poistiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poistiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poistiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poistiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

34. Podľa § 799 ods. 1 OZ poistený je povinný zachovávať povinnosti, ktoré boli dohodnuté alebo ktoré sú v tomto zákone, alebo v poisťných podmienkach ustanovené.

35. Podľa § 799 ods. 2 OZ kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poistiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

36. Podľa § 799 ods. 2 ak malo vedomé porušenie povinností uvedených v odsekoch 1a a 2 podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti alebo na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy znížiť podľa toho, aký vplyv malo toto porušenie na rozsah jeho povinnosti plniť.

37. Podľa § 809 ods. 1 OZ poistený je povinný dbať, aby poistná udalosť nenastala; najmä nesmie porušovať povinnosti smerujúce k odvráteniu alebo zmenšeniu nebezpečenstva, ktoré sú mu právnymi predpismi uložené alebo ktoré vzal na seba poistnou zmluvou.

38. Podľa § 809 ods. 1 OZ ak poistený vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok porušil povinnosti uvedené v odseku 1 a toto porušenie podstatne prispelo ku vzniku poistnej udalosti alebo k väčšiemu rozsahu jej následkov, je poistiteľ oprávnený plnenie z poistnej zmluvy primerane znížiť. To isté platí, ak porušil tieto povinnosti vedome alebo následkom požitia alkoholu alebo návykových látok ten, kto s poisteným žije v spoločnej domácnosti.

39. Podľa Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. (ktoré v zmysle Čl. I. okrem tam uvedených ďalších zmluvných dokumentov upravujú havarijné poistenie motorových vozidiel, ktoré uzatvára žalovaný):

- Čl. III. písm. B: Základné poistenie motorových vozidiel je možné dojednať ako typ B poistenie sa vzťahuje na krádež a lúpež motorového vozidla v rozsahu OPP č.XXX, ďalej na poškodenie alebo zničenie motorového vozidla alebo jeho obvyklej výbavy náhodnou poistnou udalosťou, s výnimkou výluk vyslovene uvedených v príslušných VPP, OPP alebo v týchto zmluvných dojednaniach.

- Čl. IX. ods. 1: Za škodu vzniknutú poistnou udalosťou podľa typu poistenia A alebo B, poisťovňa poskytne poistné plnenie, v rozsahu nákladov v danom mieste na uvedenie poškodeného alebo zničeného motorového vozidla do stavu bezprostredne pred poistnou udalosťou, alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného motorového vozidla, so zohľadnením dojednanej spoluúčasti, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty motorového vozidla v dobe bezprostredne pred poistnou udalosťou.

- Čl. IX. ods. 5 prvá veta: Pokiaľ bolo motorové vozidlo zničené alebo poškodené v takom rozsahu, že náklady na opravu presiahnu 90% všeobecnej ceny motorového vozidla, poisťovňa bude

považovať takúto škodu za totálnu škodu a výškou plnenia bude všeobecná cena motorového vozidla znížená o hodnotu použiteľných zvyškov z motorového vozidla.

- Čl. IX. ods. 9: Ak bolo preukázané, že poistené motorové vozidlo v okamihu dopravnej nehody viedla osoba, ktorá bola pod vplyvom alkoholu resp. návykovej látky, resp. osoba, ktorá sa odmietla podrobiť skúške na alkohol v krvi, alebo nahlásila dopravnú nehodu policajným orgánom dodatočne, poisťovňa uplatní svoje právo na primerané zníženie plnenia z poistnej zmluvy podľa § 809 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

- Čl. XV. ods. 1: Poisťovňa odpočíta z poistného plnenia dojednanú spoluúčasť vo výške dohodnutej v poistnej zmluve.

40. Ust. § 788 ods. 1 Obč. zákonníka definuje poistnú zmluvu ako zmluvný vzťah, na základe ktorého sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba (poistník), ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Ust. § 797 Obč. zákonníka určuje osobu, ktorá má právo na poistné plnenie a vychádza v zásade z toho, že právo na poistné plnenie má ten, kto poistnú zmluvu uzavrel. Ustanovenie ods. 2 § 797 OZ spája vznik práva na poistné plnenie so vznikom poistnej udalosti. Čo sa v konkrétnej situácii považuje za poistnú udalosť, majúcu za následok povinnosť poisťiteľa plniť, vyplýva z poistnej zmluvy a poistných podmienok, ktoré sú súčasťou poistnej zmluvy, čo je aj dôvodom toho, že všeobecné vymedzenie poistnej udalosti v zákone nie je možné. Za „náhodnú udalosť“ aplikačná prax považuje udalosť určenú poistnými podmienkami pre ten-ktorý druh poistenia, o ktorej účastníci poistenia odôvodnene predpokladajú, že môže nastať, nevedia však v čase vzniku poistenia, či sa tak vôbec niekedy stane. Znak náhodnosti chýba, ak ide o udalosť, o ktorej sa v čase vzniku poistenia vie, že už nastala a tak isto aj udalosť, ktorú úmyselne privodil ten, na ktorého majetok, či život sa poistenie vzťahuje. Rozhodujúce teda pre posúdenie, či nastala náhodná udalosť, je otázka, či a kedy nastal škodný následok, t.j. či počas dohodnutého poistenia alebo mimo neho, a ďalej okolnosť, ktorou bol tento následok vyvolaný, prípadne spôsob, ako k nemu došlo. Existencia týchto dvoch skutočností má za následok vznik povinnosti poisťovne plniť a robí tak z náhodnej udalosti udalosť poistnú.

41. V konkrétnostiach posudzovanej veci z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo a medzi stranami spornými nebolo, že v čase dopravnej nehody, ku ktorej došlo dňa 29.05.2012 a pri ktorej bolo poškodené vozidlo žalobcu, mal tento so žalovanou uzatvorenú platnú poistnú zmluvu, predmetom ktorej bolo havarijné poistenie dotknutého motorového vozidla s tým, že vychádzajúc z článku III. písm. b/ zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie B. sa toto poistenie vzťahovalo na krádež a lúpež motorového vozidla, tiež na poškodenie alebo zničenie motorového vozidla, alebo jeho obvyklej výbavy náhodnou poistnou udalosťou s výnimkou výluk, výslovne uvedených v príslušných VPP, OPP, alebo v uvedených zmluvných dojednaniach. Samotná žalovaná nespochybňuje, že škodová udalosť nastala v priebehu poistenia, tiež že v zmysle citovaného článku poistných podmienok toto pokrývalo tiež prípady poškodenia, či zničenia poisteného motorového vozidla a tiež nespochybňovala, že žalobca vznik škodovej udalosti, ktorú on považoval za poistnú, oznámil žalovanej listom zo dňa 28.06.2012, ktorý bol doručený žalovanej dňa 10.07.2012. Vychádzajúc z listu žalovanej, ktorý v reakcii na uvedené oznámenie zaslala žalobcovi (zo dňa 11.07.2012), nevyplýva, že by spochybňovala skutočnosť, že ide o poistnú udalosť, keďže škodu na vozidle žalobcu vyhlásila za totálnu škodu a listom zo dňa 23.07.2012 oznámila žalobcovi, že pre výpočet poistného plnenia bola ku dňu vzniku škody na vozidle vypočítaná všeobecná hodnota vozidla v sume 18.360,63 eur s DPH a súčasne poskytla žalobcovi možnosť odpredať zvyškov havarovaného vozidla s tým, že ponuka na odkúpenie vozidla bola platná do 08.08.2012.

42. Sporným medzi stranami v priebehu tohto sporu napriek predchádzajúcemu postoju žalovanej zostalo, či škodová udalosť (dopravná nehoda), ku ktorej došlo dňa 29.05.2012 v obci F. D., pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo značky W. XXXD, vin: K evidenčné číslo F. XXX T., rok registrácie XXXX, ktorého vlastníkom bol žalobca, ku ktorej došlo v priebehu platne dojednaného poistenia medzi žalobcom a žalovanou, možno súčasne považovať za náhodnú poistnú udalosť, s ktorou, vychádzajúc zo zmluvných podmienok, ako aj z citovanej právnej úpravy Občianskeho zákonníka, sa spája vznik práva na poistné plnenie žalobcu ako poisteného, voči žalovanej ako poisťiteľovi.

43. Ako už bolo vyššie uvedené, škodný následok (tiež podľa žalovanej) nastal jednoznačne počas dohodnutého poistenia. Dopravná nehoda a s ňou spojený možný následok v podobe zničenia poistením

krytého motorového vozidla je nepochybne udalosťou v zmysle konkrétneho medzi nimi dojednaného druhu poistenia (havarijného), o ktorej obe strany zmluvy v čase jej uzatvorenia odôvodnene mohli predpokladať, že môže nastať, nevedeli však v čase vzniku poistenia, či sa tak vôbec stane, čím udalosť takéhoto charakteru nepochybne možno kvalifikovať ako náhodnú, pričom obe tieto skutočnosti (vznik škodnej okolnosti v priebehu poistenia a nepredvídateľnosť tejto udalosti) má v princípe nepochybne za následok vznik povinnosti poisťovne plniť a robí tak z náhodnej udalosti udalosť poistnú. Diskvalifikáciou pre tento záver by mohlo byť jedine zistenie, že túto udalosť úmyselne privodil ten, na ktorého majetok sa toto poistenie vzťahuje, či pri existencii takých skutočností, ktoré je možné považovať za výluky výslovne uvedené v príslušných VPP, OPP, alebo zmluvných dojednaniach. Z vykonaného dokazovania však existencia takýchto skutočností nevyplývala a k takémuto záveru neindikujú opodstatnene ani tvrdenia žalovanej o existujúcich rozporoch vo výpovedi žalobcu, týkajúcich sa okolností, za ktorých k dopravnej nehode došlo. Pravdou síce je, že žalobca v postavení obvineného a následne obžalovaného v rámci trestného konania vedeného pred Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 1T/148/2015 (keďže nehoda bola šetrená OR PZ SR v T. X., s výsledkom podania obžaloby na žalobcu pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že mal viesť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a tak spôsobiť dopravnú nehodu) tvrdil, že si nepamätá, ako k identifikovanej dopravnej nehode došlo (spomínal si len na to, čo sa stalo do 21:30 hod., teda do nehody a len sprostredkované od svojich kolegov vedel, že po nehode mu dali vypiť alkohol, čo potvrdil aj svedok G.. L. v trestnom konaní keď uviedol, že keď sa žalobca vrátil po nehode zranený do hotela, bol v šoku, čo bolo aj dôvodom, že mu podal fľašu whisky, z ktorej sa žalobca viackrát napil), avšak ani v tomto konaní netvrdil skutočnosti, ktoré by s jeho výpoveďou v tomto smere produkovanou v trestnom konaní kolidovali. Uvádza len, že vzhľadom na to, že tak v priebehu sporu o poistné plnenie, teda v posudzovanej veci uvádzal, že vzhľadom na to, že auto bolo jeho, pričom dokazovaním vykonaným v trestnom konaní nebola zistená prítomnosť inej osoby na mieste nehody, nasvedčuje to v prospech toho, že osobné motorové vozidlo v čase nehody riadil on sám, teda že za týchto okolností nemá dôvod túto skutočnosť spochybňovať. Netvrdil však, že by si bol spomenul na okolnosti či mechanizmus, ako k dopravnej nehode došlo. Jeho vyjadrenia týkajúce sa pravdepodobnosti subjektu, ktorý mohol, či aj viedol motorové vozidlo v čase nehody, však rozhodne nie sú spôsobilé k záveru o úmysle žalobcu ako poisteného privodiť popísanú udalosť (dopravnú nehodu), v príčinnej súvislosti s ktorou žalobcovi vznikla škoda na majetku zničením motorového vozidla. Existenciu takéhoto úmyslu nemožno vzhľadom ani v skutočnostiach plynúcich z vykonaného dokazovania v trestnom konaní. Nemožno tiež nevziať do úvahy, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 07.11.2016, právoplatným dňa 06.03.2017 pod č. k. 1T/148/201-182 bol žalobca spod žaloby oslobodený, keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol stíhaný, čo má vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku pôvod v závere, že sa nepreukázala objektívna stránka trestného činu, a to, že páchatel vykonával činnosť (vedenie motorového vozidla) v stave vylučujúcom jeho spôsobilosť v dôsledku vplyvu návykovej látky, navyše pre absenciu jednoznačného dôkazu o tom, že by motorové vozidlo riadil práve obžalovaný. Zo záverov znaleckého dokazovania, ktoré bolo vykonané v priebehu trestného konania tiež vyplýva, že nebolo možné bližšie objasniť, či žalobca požil alkoholické nápoje pred dopravnou nehodou, alebo po nej. Pokiaľ vychádzajúc z vyššie uvedeného žalovaná ako poisťiteľ mala od počiatku, či aj naďalej po ukončení trestného konania pochybnosti (bez ohľadu na to, v ktorých skutočnostiach mali pôvod), bolo nielen vecou jej zákonnej povinnosti vyplývajúcej z ust. § 797 ods. 3 Obč. zákonníka (ale tiež elementárnej zodpovednosti a odbornej starostlivosti), vykonať, či doplniť všetko potrebné šetrenie (a to bez zbytočného odkladu), výsledkom ktorého mal byť žalobcom legitímne a to opakovanie niekoľko rokov od nehody vyžadovaný, avšak žalovanou nevydaný výsledok jej vyšetrenia ako predpokladu či už poskytnutia, odmietnutia, alebo zníženia poistného plnenia, k čomu však doposiaľ napriek neudržateľnej dobe, ktorá uplynula od nehody ku dňu tiež v poradí druhého rozhodnutia súdu prvej inštancie z jej strany neprišlo. Žalovaná teda na jednej strane vyslovuje pochybnosti, avšak len vo všeobecnej a vágnej rovine, o nenaplnení zákonných predpokladov pre vznik práva žalobcu na poistné plnenie, avšak reálne vlastným šetrením, ani prostredníctvom produkovania procesnej aktivity v tomto spore neprodukuje a už vôbec nepreukazuje také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé indikovať k odlišnému záveru, na ktorom založil súd prvej inštancie svoje v prospech žalobcu vyznievajúce rozhodnutie o vzniku práva na poistné plnenie na strane žalobcu a s ktorým sa za tejto situácie plne identifikuje tiež odvolací súd, keďže absentujú dôkazy diskvalifikujúce k posúdeniu udalosti dopravnej nehody, s ktorou sa spája vznik škody na vozidle žalobcu inak ako udalosti náhodnej, ktorú nepochybne je potrebné považovať súčasne za poistnú udalosť, tak ako to predpokladali medzi stranami dojednané zmluvné poistné podmienky.

44. K diskvalifikácii povinnosti žalovanej poskytnúť žalobcovi poistné plnenie nie je spôsobilá z identických vyššie uvedených dôvodov ani jej námietka spočívajúca v tom, že u žalobcu bola pri dychovej skúške po dopravnej nehode zistená zvýšená hladina alkoholu v krvi s tým, že jeho tvrdenie o požití alkoholu až po nehode považuje za účelové. Faktom síce je, že v zmysle poistných podmienok by preukázanie okolnosti vedenia motorového vozidla žalobcom pod vplyvom alkoholu v čase dopravnej nehody bolo dojednanou výlukou z povinnosti žalovanej poskytnúť poistné plnenie, avšak takáto skutočnosť preukázaná nebola. Je síce pravdou, že vykonanou dychovou skúškou u žalobcu po nehode bola zistená prítomnosť alkoholu, faktom však tiež je, že ani v trestnom konaní prizvaný znalec nebol schopný pre objektívne príčiny (neodobratie vzorky krvi na vyšetrenie alkoholu, nejasnosť v tom, kedy bola dychová skúška časovo po dopravnej nehode vykonaná) určiť, či žalobca požil alkohol pred, alebo po dopravnej nehode. Vezmúc súčasne do úvahy, že svedkovia vypočutí v trestnom konaní (a to viacerí), vypovedali, že žalobcu v čase pred nehodou alkohol požívať nevideli, ani ho nevideli pred nehodou opitého, navyš svedok G. L. uviedol, že tento mu podal fľašu s alkoholom potom, ako po nehode videl žalobcu, a to z dôvodu, že tento bol v šoku, pri absencii produkovania žalovanou takých dôkazov, ktoré by hodnoverne mohli indikovať k inému záveru, ako k tomu, že žalobca mal alkohol požiť až po nehode, sú námietky žalovanej v tomto smere len v rovine ničím nepodložených tvrdení, nespôsobilých k dopadu na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia a súd prvej inštancie nepochybil, keď na tieto neprihliadol, resp. ich neposúdil ako dôvod pre diskvalifikáciu vzniku práva žalobcu na poistné plnenie.

45. Navyš, ako na to poukázal odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, vo svetle poskytnutia ochrany práv žalobcovi ako poistenému a tiež vzhľadom na čas, ktorý uplynul od doby, kedy k poistnej udalosti došlo (29.05.2012), čo je ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie 8 rokov, je vo svetle imperatívu dobrých mravov absolútne neudržateľné, že žalovaná ponechávala a ponecháva naďalej žalobcu v neistote už len v otázke právneho základu uplatneného nároku bez toho, aby vydala, i keď by prípadne v neprospech žalobcu vyznievajúci konečný výsledok o výsledku šetrenia poistnej udalosti, ktorá nečinnosť sa premietla aj do jej postoja v tomto spore. Napriek tomu, že odvolací súd už v predchádzajúcom rozhodnutí na túto nečinnosť žalovanú upozornil, a túto jej vytkol, jej nečinný postoj sa nezmenil, k vydaniu či už pozitívneho alebo negatívneho výsledku o výsledku šetrenia poistnej udalosti nedošlo, nehovoriac o tom, že z príslušného spisu žalovanej, ktorý si súd prvej inštancie vyžiadal, nebolo zistené, že by táto nielen posledné mesiace, ale dokonca roky bola vykonala akýkoľvek úkon smerujúci v rámci interného vyšetrenia tejto udalosti k odlišným záverom, aké vyplynuli z trestného konania, resp. nevykonala absolútne žiaden vyšetrovací úkon, a tak jej odvolacie námietky sú len reťazením účelových tvrdení, ničím v konaní nepreukázaných, zjavne s cieľom oddialiť poskytnutie plnenia žalobcovi ako výsledku právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým by rozsudok nepochybne bol. Pokiaľ žalovaná disponovala indíciami či dôkazmi, ktoré boli spôsobilé spochybniť záver o neexistencii takých skutočností, ktoré by diskvalifikovali existujúcu škodovú udalosť z jej posúdenia ako náhodnú poistnú udalosť, bolo na nej, aby tieto do doby vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o skončení dokazovania aj reálne produkovala, k čomu však nedošlo.

46. Žalovaná totiž opomenula zjavne základný princíp, ktorým je ovládané dokazovanie v sporovom konaní, o ktoré ide aj v posudzovanej veci, a to princíp prejednávacieho, ktorý spočíva v tom, že tvrdiť skutočnosti rozhodné pre posúdenie daného prípadu a navrhovať a predkladať dôkazy pre tieto skutočnosti, je zásadne vecou strán sporu, na ktorých spočíva hlavná zodpovednosť za zhromaždenie skutkového podkladu potrebného pre rozhodnutie vo veci samej, teda iniciatíva v tomto smere jednoznačne zaťažuje ich. Rozsah dôkazného bremena vyplýva z hmotného práva, teda z príslušnej hmotnoprávnej normy. V zásade platí, že dôkazné bremeno má ten, komu je podľa hmotného práva na prospech existencia určitej skutočnosti. Ak tak strany nevykonajú, potom postihne tú stranu, ktorá je povinná potrebné tvrdenie vykonať, nepriaznivý procesný následok spočívajúci v tom, že súd rozhodne v jej neprospech. Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania a to v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju

dôkaznú povinnosť. Keďže teda súd vychádza len zo skutočností tvrdených stranami a vykonáva len tie dôkazy, ktoré tieto navrhli, bolo tak na žalobcoch, akým spôsobom svoj nárok formulovali a na akých skutočnostiach jeho dôvodnosť zakladali, ako aj na strane druhej bolo na žalovanej, akú obranu a na akých skutočnostiach založenú zvolila a tiež bolo vecou jej racionálneho posúdenia, či ňou tvrdené skutočnosti je spôsobilá aj preukázať vo vedomí, že pasivita, či nesprávne zvolená argumentácia, jej môže priniesť negatívne dôsledky v spore, teda nesplnenie si povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti sa nutne muselo prejavíť v nepriaznivom meritórnom rozhodnutí pre ňu ako stranu, ktorá bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno neunesla, k naplneniu ktorých skutočností aj došlo v posudzovanej veci, keď žalovaná neprodukovala také tvrdenia, ani dôkazy, ktoré by boli spôsobilé k spochybneniu opodstatnenosti podanej žaloby, čo nemohlo mať za následok iné, ako v jej neprospech vydané rozhodnutie.

47. Odvolací súd v nadväznosti na vyššie uvedené dáva do pozornosti žalovanej tiež starú zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Predovšetkým je totiž vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod., čo platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných oprávnení, k naplneniu čoho došlo tiež v posudzovanej veci. Nebol to v danom prípade súd, ktorý by prostredníctvom nesprávneho hodnotenia dôkazov, či nesprávneho právneho posúdenia veci bol privodil v neprospech žalovanej vydané rozhodnutie, ale bola to ona samotná, ktorá svojou nečinnosťou, či už v rámci svojho vlastného interného vyšetrovania, ktorá sa reťazila aj v tomto spore, nebola schopná argumentačne a dôkazne svoju obranu pretaviť do v prospech nej vyznievajúceho rozhodnutia súdu.

48. Vychádzajúc aj teda aj podľa názoru odvolacieho súdu zo správneho záveru o vzniku práva na strane žalobcu na poistné plnenie, súd prvej inštancie postupoval správne, keď vychádzajúc z článku XV. ods. 1 zmluvných dojednaní ponížil žalobcom nárokované poistné plnenie (ktoré už samotný žalobca pri formulovaní žaloby ponížil o hodnotu predajných zvyškov vozidla, ktorá bola 3.060,- eur) tiež o povinnú spoluúčasť žalobcu dohodnutú vo výške 5%, t.j. v konkrétnostiach posudzovanej veci o 750,- eur a dôvodne zaviazal žalovanú na poistné plnenie žalobcovi vo výške 14.250,- eur.

49. Žalovanou uplatnené odvolacie námietky tak v ich súhrne argumentačne neboli spôsobilé k odlišnému, v prospech nej spôsobilému rozhodnutiu odvolacieho súdu v dotknutej vyhovujúcej časti.

50. Pokiaľ teda súd prvej inštancie na základe vyššie uvedených záverov žalobe v rozsahu vyhovujúceho výroku rozhodnutia (výrok I.) vyhovel, posúdiac ju ako vecne opodstatnenú, odvolací súd vyhodnotil jeho rozhodnutie vo veci samej ako správne, za súčasného záveru o správnosti rozhodnutia tiež v závislej časti o trovách konania (výrok III.), z ktorého dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP v tomto rozsahu potvrdil.

51. Odvolací súd v konečnom dôsledku rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania a to podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má voči žalovanej vzhľadom na jeho plný úspech v odvolacom konaní, nárok na ich náhradu v rozsahu 100%.

52. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

53. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).